

de skal køre lange Veje til Dommeren. Naar jeg har talt om den Udvikling af Kommunikationsmidlerne, som letter Gennemførligheden af dette Lovkompleks, har jeg tænkt paa de Kommunikationsmidler, der skal stilles til Disposition for Dommeren. Han skal i visse Tilfælde tage en Bil for at køre derud, hvor Folk er, men det er ikke Meningen, at alle Retskredsens Beboere skal i Bil og køre ind til ham. At Dommeren bliver mere bevægelig, at der bliver Hjelpekontorer, hvor Dommeren kommer til Folk, er noget, jeg tror er praktisk og godt i Lovforslaget, og jeg tror, det kan gennemføres, naturligvis med nogen Bekostning, men uden stor og trykkende Bekostning, og at det vil vise sig at have været forkert, naar man taler om, at Gennemførelsen af denne Jurisdiktionsordning skulde medføre Ulemper, Tidsspilde og Bekostning for Befolkningen. Ulemper og Tidsspilde vil der ikke opstaa deraf og ikke heller nogen Bekostning for de private, men naturligvis nogen for Staten. Jeg skal ikke opholde mig ved, at det ærede Medlem gjorde Bemærkninger om, at der kunde være nogle Jurisdiktioner, som tæller maaske noget over 40,000 Indbyggere, og naar der kun var een over 40,000, skulde der være to Dommere, medens der før var een. Enhver Grænse maa jo være vilkaarlig, og enten man sætter den ved 40,000 eller ved 50,000, kan saadanne Forhold opstaa. Jeg tror, det er mere praktisk i en saadan Jurisdiktion at ansætte to Dommere, som deler Sagerne mellem sig efter saglige Hensyn, end at ansætte to Dommere, hvor der kun vil være en Politimester, som de saa skulde dele mellem sig.

Det ærede Medlem fra Gudme gjorde en Bemærkning om, at en Bestemmelse i Retsplejelovens § 28 om Bortfald af Retsmøder i den stille Uge og i Tiden fra den 24. December til den 6. Januar, bør optages i Lovforslagets § 27. Jeg maa sige, at en Retsferie omkring Jul er ikke heldig. I og efter December Termin indleveres der Landet over overordentlig mange Dokumenter til Tinglæsning, og det er ikke heldigt, at der indtræder Retsferie saa snart efter December Termin. Det forsinker Tinglæsning og Ekspedition af en Mængde Dokumenter. Jeg tror derfor, det er rigtigt at stryge den Retsferie. Dommerne kan godt undvære den, i Jule-tiden har vi jo alle Ferie nok. Naar vi har to eller tre Juledage fri o. s. v., kan man godt holde Retsmøde den Dag i Ugen, som ikke falder paa en Helligdag.

Jeg maa for ikke at blive alt for vidtløftig springe nogle af de mindre væsentlige Indvendinger over. Det ærede Medlem udtalte om Børns Fængsling, at han foretrak Bestemmelsen i Retsplejelovens § 762 for den i Lovforslagets § 779, som foreskriver, at Børn ikke maa fængsles, idet der staar: „Børn under 14 Aar maa ikke undergives Varetægtsfængsel“. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det har været ret nødvendigt at optage Bestemmelsen i denne Skikkelse i Lovforslaget, fordi den nu ved Straffelovstiltæget af 1. April 1911, § 16, 1ste Stykke, er gældende Ret og derfor ganske naturligt gaar ind i Lovforslaget.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om §§ 793 og 807 i Retsplejeloven af 1909, om hvilke man har udtalt sig fra højt forskellige Synspunkter, men hvor det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) har haft fælles Synsmaade, idet de har hævdet, at man burde opretholde Bestemmelserne i Retsplejeloven, der forbyder Pressen at omtale, hvad der forefalder i Retsmøder under Efterforskning og Forundersøgelse. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, saaledes at jeg antager, at naar den bliver oplyst, erklærer han sig enig med mig; thi det ærede Medlems Begrundelse maatte naturligt drage den Slutning efter sig, at han var enig med mig. Det ærede Medlem sagde nemlig: Lad Pressen skrive, hvad den vil, naar det blot sker under Ansvar, og naar det er rigtigt, hvad den skriver. Men det, der forbydes i §§ 793 og 807, er at skrive noget, selv om det er rigtigt. Selv om det er fuldkommen sandt, maa Bladene ikke skrive det. Hvis de skriver noget om, hvad der foregaar under Efterforsknings- og Forundersøgelsesmøderne, skal de straffes, om de saa har skrevet den fuldkommen klare Sandhed. Jeg synes i det hele, at det er underligt, som man behandler Pressen. Man kan maaske sige, at Pressen gaar selv i Spidsen med at behandle Pressen daarligt, for vi er næsten daglig Vidne til, hvordan det ene Blad skælder det andet ud. Vi ser det af Overskrifterne, for disse Skænderier mellem Bladene er der jo ingen andre end Journalister, der læser, men vi har alle et ubestemt Indtryk af, at de behandler hinanden groft. Men ikke alene det. Kommer vi en Dag i Teatret og ser en Journalist fremstillet paa Scenen, er der ikke